

Gazeta Lipnowska

Organ Powiatowego Związku Komunalnego.

Abonament

wynosi rocznie 10,80 zł, kwartalnie 2,70 zł, miesięcznie 90 gr Z dostawą pocztową zł 2,89 kwart., 97 gr miesięcz.
-: Wszystkie urzędy pocztowe przyjmują prenumeratę. :-

Ogłoszenia

Ogłoszenia: $\frac{1}{4}$ str.=120 zł. $\frac{1}{2}$ =70 zł. $\frac{1}{4}$ =40 zł. $\frac{1}{8}$ =20 zł.
Częstsze ogłoszenia rabat. — Wszystkie biura reklamowe przyjmują ogłoszenia. Cena egz. pojedyncz. 40 gr.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą przeszkód w zakładzie, strajków lub tp., wydawnictwo nie odpowiada za niedostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania.

№ 15.

Lipno, dnia 9 czerwca 1929 r.

Rok I

Niewyzyskane miliony.

Przeglądając statystykę eksportu produktów rolniczych, ze zdumieniem zauważamy, że tak dotąd lekceważona u nas hodowla drobiu odnośnie do eksportu jaj zajmuje naczelne miejsce w porównaniu z eksportem innych głównych artykułów produkcji rolniczej. Albowiem statystyka eksportu produktów rolniczych zestawiona za r. 1926 przedstawia się następująco:

	Złotych w zlocie
Owsa wywieziono	za 10,640.000
Pszenicy	„ „ 14,071.000
Żyta	„ „ 30,741.000
Koni	„ „ 5,814.000
Bydła rog.	„ „ 6,627.000
Świń	„ „ 47,106.000
Jaj	„ „ 74,235.000

Z tego widzimy, że eksport jaj zajmuje naczelne miejsce w wywozie zagranicznym naszych produktów rolniczych. A jednak hodowla drobiu, względnie produkcja jaj, dotąd traktowane są po macoszemu, a wielu pesymistów twierdzi, że produkcja jaj się nie opłaca, i mają oni po części rację ale tylko o tyle, o ile gospodarstwa hodowlane w kierunku produkcji jaj prowadzone są nieracjonalnie. Przedewszystkiem produkcja jaj wtenczas opłacać się będzie, jeżeli materiał hodowlany będzie wyborowy, a kury przeznaczone do produkcji jaj będą możliwie nośne. Statystyki nosności kur dotąd nie mamy. A dlaczego? Bo nasze gospodynie nie prowadzą potrzebnych zapisków odnośnie do nosności utrzymywanych u siebie kur a zatem same nie wiedzą jaką ilość jaj znosi ta lub inna kura, a na pytanie odnoszące się do nosności ich kur, nie mogą dać ścisłej odpowiedzi, wyrażonej cyfrowo, lecz odpowiedź ta jest tylko ogólnikowa. Można przypuszczać, a prawie być pewnym, że nosność naszych kur jest niska, bo jeżeli w Czechach statystyka nosności kur przed paru laty wykazywała przeciętną nosność 1 kury 90 jaj rocznie, to można liczyć napewne, że nosność naszych kur nie przekroczy powyższej cyfry.

Jedyną radą na podniesienie się nosności kur jest odpowiednia selekcja materiału hodowlanego i to właśnie jest słabą stroną małego a może nawet żadnego postępu w podniesieniu się nosności naszych kur, bo hodowla drobiu, a względnie produkcja jaj spoczywa u nas prawie wyłącznie w rękach gospodyń wiejskich, które usprawiedliwiają się tem, że na prace selekcyjne nie mają czasu, a zresztą wiadomo, że nasze gospodynie wogóle

odczuwają pewien wstręt do prowadzenia rachunków w gospodarstwie. Ze podniesienie nosności kur jest możliwe, to nie ulega żadnej wątpliwości, bo praktyka hodowlana w tym kierunku stwierdziła, że nosność niektórych kur dochodzi do 200 a nawet więcej jaj rocznie, nie mówiąc już o rekordach amerykańskich, które miały wykazać, że nosność roczna kury może dochodzić nawet do przeszło 300 jaj. Selekcja nośnych kur jako materiału hodowlanego da się przeprowadzić tylko przez zastosowanie gniazd zatraskowych i prowadzenia odnośnych zapisków. Niestety zastosowanie takowych przez nasze gospodynie nie rozpowszechnia się wcale i niema widoków, ażeby to nastąpiło w niedalekiej przyszłości. Ażeby tę tak ważną sprawę posunąć naprzód w nieco żywszem tempie, niezbędnem jest, ażeby Towarzystwa rolnicze, przedewszystkiem Ministerstwo rolnictwa, więcej się nią zainteresowały. Mojem zdaniem, powinno się w tym celu urządzić w kraju całą sieć ferm, względnie kurników, których zadaniem byłoby dostarczanie jaj wylęgowych, pochodzących od kur selekcyjnych, utrzymywanych w tego rodzaju fermach jajczarskich, co musiałoby być wykonywane zapomocą gniazd zatraskowych. Taka inwestycja opłacałaby się wcale nieźle, bo nabywcy chętnieby płacili za jaja wylęgowe, pochodzące z selekcji, nawet znacznie wyższe ceny od przeciętnych cen targowych.

Urządzenie fermy jajczarskiej nie przedstawia większych trudności. Ferma musi mieć kurnik, mogący pomieścić 150—200 kur, którą to ilość uważam za najodpowiedniejszą dla jednej fermy. Rozumie się, że potrzebny jest domek na pomieszczenie służby i kuchnia, gdzieby także kartofle, niezbędne do podstawowego żywienia kur mogły być parowane. Taka ferma musi mieć 3 morgi ziemi dla własnej produkcji kartofli, jęczmienia i koniczyny, a także wygonu potrzebnego dla ruchu kur. Co do kosztów nabycia i urządzenia fermy, to sędzę, że nieprzekroczyłyby one 3.000 zł. Własna produkcja potrzebnej paszy dla kur byłaby prawie wystarczająca, a ewentualnie niedobór jej musiałby być pokryty z dochodów ze sprzedaży jaj. Co do obsługi potrzebnej dla fermy, to sędzę, że jedna kierowniczką zakładu, mająca do pomocy jedną dziewczynę, będzie zupełnie dostateczną siłą do prowadzenia zakładu. Koszta utrzymania służby obliczam rocznie na 2.460 zł, t. j. kierowniczką zakładu pobierałaby miesięcznie 125 zł, a pomocnica 80 zł miesięcznie.

Co do rentowności ferm jajczarskich, to w pierwszym roku założenia, nie rozporządzając odpowiednim pod względem nosności materiałem rozplodowym, musielibyśmy najpierw wytworzyć go dla własnej potrzeby, a skutkiem tego okazałby się niewielki deficyt w budżecie, któryby niewątpliwie już w drugim roku nie tylko został usunięty, ale przedstawiłby się jako bardzo korzystny. Przypuśćmy bowiem, że już w drugim roku dochwalibyśmy się materiału hodowlanego o nosności 150 jaj rocznie, to rachunek ten przedstawiałby się jak następuje:

W przychodzie uzyskano od 200 kur, niosących w roku po 150 jaj, ogólną sumę 30.000 jaj, licząc ceny wylęgowe tylko po 20 gr., uzyskalibyśmy poważny przychód, dochodzący do 6.000 zł.

Rozchód zaś przedstawia się tak: pensja kierowniczką i dziewczyny 2.460 zł; dokupno brakującej paszy, (grypsu), wapna, węgla na opał, 1.540 zł, robocizna w polu i inne nieprzewidziane koszty razem 4.000 zł.

A więc czysty zysk roczny z jednej fermy jajczarskiej przyniósł około 2.000 zł. Ten czysty zysk jakoby nam już w drugim roku istnienia fermy jajczarskiej przyniósł, mógłby posłużyć jako kapitał inwestycyjny do zakładania dalszej sieci ferm jajczarskich, wreszcie na opłacenie inspektora, któryby był potrzebny przy założeniu większej ilości ferm jajczarskich, a także wydatku na zakupno materiału hodowlanego dla odświeżenia krwi i t. p.

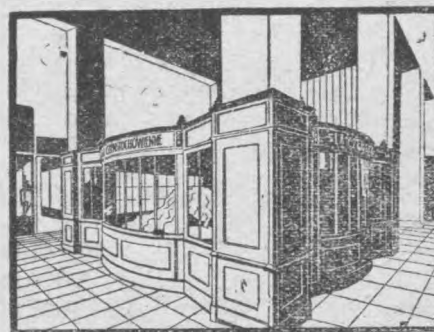
Narazie sędzę, nie należy zakładać więcej takich ferm jak 10, a że koszty urządzenia jednej fermy wynoszą 3 000 zł, przeto na tę inwestycję potrzebny byłby kapitał 30.000 zł. W sprzedaży jaj tak wylęgowych, jakoteż zwykłych targowych

mogą i powinny pośredniczyć Zarządy Kółek rolniczych, co by też znacznie ułatwiało personelowi ferm wysyłkę jaj. Zwracam uwagę, że materiał hodowlany tak w kurach, jakoteż w jajach wylęgowych najłatwiej byłoby z Danji, która w produkcji jaj i eksporcie takowych za granicę, to i na pierwszym miejscu.

Rzucona przezemnie myśl wytworzenia w kraju całej sieci ferm jajczarskich, zasługuje na uwagę kompetentnych czynników, bo tylko w ten sposób będziemy mogli podnieść produkcję jaj w nieco żywszym tempie, a nie zapominajmy, że przy stosunkowo niewielkim wkładzie możemy eksport jaj w niedalekiej przyszłości podnieść, co by krajowi przyniosło dziesiątki milionów złotych, dotąd niewyzyskanych.

S. Wiśniewski.

Zagroda wzorowa Nr. 21.

Jedno ze stoisk w hali przemysłu włókienniczego na P. W. K.

DZIAŁ REGJONALNY.

Wincenty Winnicki.

O ZIEMI DOBRZYŃSKIEJ.

Wstęp.

Od czasu upadku Polski, kiedy rząd zaborczy na każdym kroku zacierał wszelkie ślady życia politycznego, społecznego i narodowego — dawne tradycje zaczęły powoli zanikać. Kordony graniczne i centralizacja rządów zaborczych czyniła wszystko, żeby naród ujarzmiony zatracił swe walory moralne. Powoli zaczynaliśmy zapominać o sobie. Tradycja też powoli zanikała, szkoła dopełniła reszty.

Obecnie, kiedy mamy wolne Państwo, musimy poznać naszą wielką przeszłość. Przeszłość nie tylko całego narodu, jako całości, ale i poszczególnych jego odłamów.

Nie poznamy nigdy dziejów narodu, jeżeli nie poznamy poszczególnych ziem i ich przeszłości. Ambicją naszą niech będzie zbiorowa praca, poświęcona przeszłości i teraźniejszości naszego powiatu. Zgromadzony skrzętnie przez nas materiał będzie punktem wyjścia do naukowego opracowania naszego powiatu.

Z zamierzchłej przeszłości.

Powiat lipnowski z bardzo małymi pogranicznymi zmianami obejmuje też samą przestrzeń ziemi, która przez ciąg ośmiowiekowej historii

znana była pod nazwiskiem ziemi dobrzyńskiej. Wprawdzie ta część kraju nie miała nigdy bytu zupełnie niezawisłego, ale jako przyległa dwóm szczepom lechickiego plemienia t. j. Mazurom i Kujawianom, stanowiła w odległej bardzo przeszłości kraj pograniczny, na którym się te dwa szczepy spotkały. To posuwanie się w jej środek Mazurów od wschodu, a Kujawian od zachodu musiało mieć miejsce jeszcze za czasów pogańskich; jakkolwiek na to nie mamy dowodów, tem sobie możemy objaśnić, że jednocześnie z zaprowadzeniem wiary chrześcijańskiej, a właściwiej mówiąc — z ustanowieniem katedr biskupich na Mazowszu i Kujawach, znajdujemy te kościoły w posiadaniu rozległych majątności i rozpościerające swą władzę djecezjalną w przyległych sobie częściach ziemi dobrzyńskiej, jak to nas o tem dyplomata z XIII wieku objaśniają: a stąd naturalny wniosek, że musiały znaleźć ku temu przygotowany grunt: to jest ziemię tę już poprzednio pomiędzy plemiona mazowieckie i kujawskie rozdzieloną. Że nie sami Mazurzy ziemię tę przed wiekami zasiedlali, drobna na pozór okoliczność za dowód posłużyć nam może. W części przyległej Kujawom, którą właśnie uważamy jako pierwotnie przez ludność kujawską zasiedloną, znajdujemy wieś Mazowsze. Nazwisko to miejscowości jednej z najdawniejszych w ziemi dobrzyńskiej, bo już w r. 1229 wspomniane (Naruszewicz Historia Polski T. IV 342, wyd. Grölla) jasno nam pokazuje, że na Mazowszu podobna nazwa, aniby się utworzyć,

Z życia miejscowego.

Wybory Wójta.

W dniu 28. maja br. w Gminie Czarne odbyły się wybory kandydatów na Wójta Gminy i jego zastępcę. Powyższe wybory odbyły się na skutek zarządzenia p. Starosty Powiatowego. Komisarzem wyborczym był delegowany Inspektor Samorządu Gm. p. Idzikowski. W komisji wyborczej zasiadli: jako przewodniczący komisji — Komisarz Wyborczy p. Idzikowski, jako członkowie pp: Bronisław Szymański, właściciel folw. Czarne, Józef Jankowski z Główczyzna, Jan Zaręba z Zakrzewa, Jan Rumianowski z rum. Czarne i Józef Żabicki z Głódowa. Jako kandydatów na Wójta i zastępcę zgłoszono: p. Andrzeja Kostrzewskiego rolnika z Teodorowa, dotychczasowego zastępcę Wójta, p. Antoniego Blachowskiego, rolnika z Lipin, p. Franciszka Spryszyńskiego, rolnika z Piaseczna i Jana Kowalskiego, rolnika ze wsi Tupadły. Głosowało osób 408, kartek przyznanych za ważne oddano 407. Otrzymali głosów: p. Andrzej Kostrzewski 280, p. Franciszek Spryszyński 109, Antoni Blachowski 48, p. Jan Kowalski 24. Powyższe wybory dowiodły, że zdrowa myśl zmogła niezdrową agitację, z powodu której zarówno p. Kostrzewski, jak i p. Spryszyński w swoim czasie mieli znaczne utrudnienia w pracy, pierwszy jako Wójt Gm. Czarne w pierwszej kadencji, a drugi jako członek Rady Gminnej, Wydziału Powiatowego i Sejmiku w Lipnie w powyższym okresie.

aniby się utrzymać nie mogła i że daleko prawdopodobniej jakaś osada Mazurów, czy też posiadłość kościoła mazowieckiego, zdała o swoich granic pomiędzy obce plemiona zabłąkana, aż do najpóźniejszych czasów swoje rodowe zachowała nazwisko.

Przy rozdziale Polski, po śmierci Bolesława Krzywoustego, Mazowsze i Kujawy, a tem samem i ziemia dobrzyńska dostały się w udziale jednemu z synów tego monarchy i długo jedną, nierozdzieloną stanowiły dzielnicę. Dopiero Konrad, książę mazowiecki, w r. 1236 dzieląc synów swoich, Kazimierza i Bolesława Kujawami i Mazowszem, odnowił dawne granice pomiędzy ich posiadłościami, ustanawiając je w ziemi dobrzyńskiej. To rozgraniczenie nie było dowolne, ale na naturze rzeczy oparte. Tu zaznaczyć należy, że podział ten ziemi dobrzyńskiej na kujawską i mazowiecką, pomimo tylu ubiegłych wieków, pomimo zmian i wstrząśnień, pomimo napływu Niemców, którzy przez zmieszanie się z miejscową ludnością typ jej pierwotny zatarli i teraz spostrzegać się dawał jeszcze przed kilkudziesięciolety w różnicy ubioru włościan, szczególnie mężczyzn i w tej okoliczności, że kiedy w części przyległej Mazowszu wiele wiosek, a nawet całe parafje znajdujemy pomiędzy drobną szlachtą rozdzielone i dzielące się do nieskończoności — w części przyległej Kujawom, fakt ten nigdzie się nie pojawia, tak jak i w całych Kujawach.

Zatrucie.

Mieszkaniec miasta Lipna Daniecki Ignacy w dn. 25. b. m. zameldował na posterunku policji w Lipnie, co następuje: dn. 24 maja rb. otrzymał on pocztą z Włocławka paczkę od Antoniego Chojnackiego. Paczka ta zawierała małą butelkę wódki i butelkę wina z etykietą Maślacz, kilka połamanych pierników, dwie bułki i około $\frac{1}{4}$ kg. kielbasy. Uradowany taką niespodzianką, Daniecki pośpieszył na pocztę po odbiór paczki, a następnie po odpieczętowaniu jej spożył nadesłane dary Boże w towarzystwie syna swego Władysława i córki Józefy oraz gościa swego Bojarskiej Leontyny.

W niedługim czasie, po spożyciu, uczestnicy zabawy doznali lekkich objawów zatrucia. W dwa dni później stan Danieckiego Władysława pogorszył się o tyle, że zaszła potrzeba umieszczenia go w szpitalu w Lipnie, gdzie następnego dnia zmarł.

Stan zdrowia pozostałych biesiadników narazie nie budzi obaw. Dokonana sekcja zwłok wykazała zatrucie. rodzaj zaś trucizny ustali dopiero analiza. Dochodzenie w tej sprawie prowadzi posterunek policji.

Kto ma rację — ustali przewód sądowy.

W związku z notatką p. t. „Anonimowe mocarstwo“ — jaką się ukazała w № 13 „Gazety Lipnowskiej“ zgłosił się do Redakcji p. Zenon Brzezicki, właściciel biura próśb i oświadczył, że inkryminowały mu współudział w redagowaniu telefonogramu do Wójta gm. Kikół o wstrzymaniu eksmisji jest wierutnem kłamstwem, zmyślonem przez Nowakowskiego. Prawda natomiast jest, że Marchlewicz zgłaszał się do niego z prośbą o na-

Herb ziemi dobrzyńskiej.

Po takim wyjaśnieniu herb ziemi dobrzyńskiej nabiera dla nas historycznego znaczenia: wiadomo bowiem, że wyobraża głowę sędziwego człowieka z dwiema koronami, jedną na głowie, drugą na szyi, z rogami bawolemi.

Bartosz Głowacki, rodem Dobrzyńianin, opisując ziemię dobrzyńską, tak nam jej herb tłu maczy:

„Że nadewszystko ma herb, albo znak najwspanialszy, człowieczą głowę, między dwoma koronami, która stąd ozdobę wzięła, iż rycerstwo owych krain w samej nieprzyjacielskiej prawie garści będąc, zawsze panom swoim wiare statecznie trzymali.“

Obecnie nowsze badania uczonych inaczej treść herbu odczytują. Głowa sędziwego człowieka, w której ostatnimi czasy uczeni krakowscy dopatrywali podobieństwa z rysami Władysława Łokietka, bez żadnej wątpliwości może być wizerunkiem tego króla, którego rycerstwo ziemi dobrzyńskiej, wdzięczne za wydobycie ich ze szponów zakonu krzyżackiego, mogło uprosić, że im za herb pozwolił używać własnego wizerunku. Dwie zaś korony — jedna na głowie, druga na szyi, są to właśnie owe dwie części — mazowiecka i kujawska, które się ostatecznie za przyczyną walecznego Łokietka zjednoczyły, rogi bawole oznaczają leśną naturę tej ziemi.

pisanie dwóch podań do Sądu, za które pobrał 10,— złotych.

P. Brzezicki twierdzi, że ze sprawą sfirowania wspomnianego telefogramu nic go nie wiąże, a z Nowakowskim nic nie łączy. Poznał go jedynie jako klienta przy sposobności załatwiania sprawy.

Amatorzy sioniny.

t W nocy z 29. na 30. maja rb. niewykryci dochczas sprawcy wyłamawszy drzwi, dostali się do piwnicy w majątku Głównie, własności P. Bronisława Jaskólskiego i skradli sioniny oraz wędlin na sumę 2.000,— złotych.

Uzupełniające wybory w Straży Pożarnej w Czernikowie.

W dniu 2. czerwca r. b. na Walnem Zebraniu Straży Pożarnej w Czernikowie dokonano wyborów gospodarza Straży w osobie P. Koprowskiego Józefa, pomocnika sekretarza gm. Czernikowo.

Wystawa Regionalna w Płocku.

Przygotowania do wystawy.

Ze względu na zbliżający się termin Płockiej Wystawy Regionalnej, przypadającej na 20 czerwca 1929 r. pożądanem jest aby zarządy miejskie, Organy Samorządowe i Instytucje Społeczne i Gospodarcze oraz szkoły średnie i powszechne zajęły się już teraz organizowaniem zbiorowych wycieczek do Płocka. Celowość tych wycieczek narzuca się tem więcej, że leży w powszechnym interesie pięciu naszych powiatów, aby jaknajwięcej osób zapoznało się ze ziemią rodzinną, jej

bogactwem, wytwórczością, kulturą i przeszłością historyczną. Zwłaszcza pożądanem są wszelkie wycieczki przed wyjazdem na P. W. K. w Poznaniu, a to dlatego, aby doniosłość naszej dzielnicy jej braki i jej zdobycze uwidoczniły się na tle całości kształtu spraw polskich.

Warunki udziału w Okręgowej Wystawie Regionalnej w Płocku.

1. za miejsce dla eksponatów na Wystawie żadna opłata pobierana nie będzie,
2. miejsce wyznacza i eksponaty kwalifikuje Komitet Wystawowy,
3. Komitet Wystawy odpowiada za całość eksponatów dopiero z chwilą ich otrzymania, w razie uszkodzenia do wysokości sumy, na jaką Komitet te zaasekuruje,
4. termin nadsyłania deklaracji z wykazaniem ilości przedmiotów oraz podaniem ich wymiarów wyznacza się na dzień 5. VI.
5. termin nadsyłania eksponatów wyznacza się najpóźniej na dzień 15. VI.
6. eksponaty winny być odebrane przez wystawców w ciągu tygodnia od dnia zamknięcia wystawy. Okazy nieodebrane będą uważane jako przekazane do Muzeum Mazowsza Płockiego im. prof. Mościckiego, Prezydenta Rz.
7. na wystawie udzielane będą nagrody następujące: dyplom uznania, list pochwalny, podziękowanie.

Przed wyjazdem na P. W. K. należy zwiedzić Wystawę Regionalną 1929 r. w Płocku.

Cała północno-zachodnia część b. Kongresówki przed wyjazdem na P. W. K. powinna zwiedzić

Pomniki przeszłości.

Niektóre z nazw miejscowości są bardzo starożytne. Takimi będą Kykoł czy Kychol castrum (1236 r.) Miałyż — uroczysko (1371 r.), Zgomułg czy Skomułg — las (1252 r.), Gweszczyna-strumień (1324 r.) Przeważna ilość tych miejscowości jest nad dolną Drwęcą, a w odległej starożytności — nosiła nazwę Krainy, Marchji, to jest pogranicza, jak o tem przywilej cesarza niemieckiego Fryderyka II udzielony Krzyżakom i dyplom z r. 1350 dostatecznie objaśnia. W tych nazwach trudno dopatrzeć pierwiastka słowiańskiego i należy uczynić przypuszczenie, że ziemia ta w wiekach zamierzchłych do ludów niesłowiańskiego plemienia należeć mogła, po których zaledwo niektóre nazwy, jako jedyne świadectwa ich bytu przymarły do miejscowości ocalały.

Przywilej księcia Konrada Mazowieckiego z r. 1228 część ziemi dobrzyńskiej poza rzekę Mień położoną i rozciągającą się ku północy — nazywa Prussia, bardzo więc być może, iż ziemia dobrzyńska w pewnej północnej swej części była dziedzictwem starożytnych Prusaków, nim ich plemiona Mazurów i Kujawian poza Drwęcę wyparły.

Żale.

Drugim pomnikiem, sięgającym czasów przedchrześcijańskich, są żale, czyli grobowce pogańskie z popielnicami, coraz liczniej w najnowszych czasach odkopywane. Grobowce te, a właściwiej

cmentarze, płaskim polnym kamieniem ocembrowane i takimiż pokryte, zawierające różnej wielkości urny, czyli popielnice, których ilość niekiedy liczbę 20 przerosi, wymownem są świadectwem, że ziemia dobrzyńska przed wprowadzeniem wiary chrześcijańskiej, jeżeli nie na całej swej przestrzeni, tedy przynajmniej w znacznej części zasiedloną być musiała przez lud rolniczy, miejscowy i nawet napewno na wyższym stopniu kultury stojący. Dotąd najwięcej tych grobów odkryto w okolicy Dobrzyń nad Wisłą. Zdaje się nawet, że Góra Zamkowa w Dobrzyńcu, pierwsi nim zamek na niej pobudowano, była pogańskim żalnikiem; w okolicy zaś miasta, we wsiach: Wierznicy, Bachorzewie, Chalinie, Leniu, Dyblinie, Olesznie, Zarusznikach, Szpetalu, Tłuchowie przed kilku laty pojedyncze, lub znaczne zbiory urn odkopywano

Pierwsze osady tej ziemi powstały nad Wisłą w tem miejscu, gdzie dziś Dobrzyń i jego okolica, a te gęstą ludnością musiały być osiadłe, bo nam ślad tego liczne wykopaliska wskazują; następnie od Wisły, w głąb tych odwiecznych, siekierą niekniętych lasów, wciskać się zaczęli pierwsi osadnicy, najprawdopodobniej łowcy, uganiający się za bobrami, którzy, posuwając się w górę rzeki Skrwy i Drwęcy, oraz do niej ściekających strumieni, ponad temi naturalnymi drogami rozbili pierwsze szalasy, które najstarszym osadom, a więc i wsi Mazowsze zapewne dali początek.

(Ciąg dalszy nastąpi).

pierwszą Wystawę Regionalną 1929. w Płocku. — Dlaczego? Dlatego, żeby nie sprowadziło się na nas przysłowie: „Swego nie znacie, sami nie wiecie co posiadacie“. Głównym bowiem celem wystawy Regionalnej w Płocku jest dla upamiętnienia X-cio lecia Niepodległości Polski zobrazować stan posiadania 5-ciu północno-zachodnich powiatów Mazowsza Płockiego pod każdym względem.

W jaki sposób doszło do zorganizowania pierwszej Wystawy Regionalnej w Płocku.

Inicjatywę do zorganizowania pierwszej wystawy Regionalnej w Płocku dał Wojewoda Warszawski P. Stanisław Twardo. Inicjatywę tę podjęły ochoczo, doceniając młody ruch regionalny w Polsce okoliczne Samorządy i w ten sposób piękna myśl P. Wojewody przyoblała się zaczęła w kształty realne. Stworzono Komitet Wystawowy, do którego weszli przedstawiciele wydzielonego miasta Płocka i 5 sąsiednich powiatów, a mianowicie: Gostynińskiego, Płońskiego, Płockiego, Rypińskiego i Sierpeckiego. Wszystkie te Samorządy zadeklarowały po 3.600,— zł, na prace związane z urzędowaniem wystawy.

Oto w jaki sposób doszło do zorganizowania Wystawy Regionalnej 1929 r. w Płocku.

Czy wiesz o tem obywatelu ?

Czy wiesz o tem obywatelu, że największa w Polsce, a w każdym razie w b. Kongresówce Parowa Mleczarnia Spółdzielcza leży w twej ziemi rodzinnej, na zachodnim Mazowszu Płockiem — bo w Rypinie ?

Zapewne nie wiedziałeś a jednak tak jest! Nazywa się ona „Rotr“, gdyż założyło ją Rypińskie Okręgowe Towarzystwo Rolnicze. Wyprodukowała ona w 1926 r. 101,345 kg masła, w r. 1927 uż 258,184 kg., zaś 1928 r. 425,926 kg. czyli razem 785,455 kg. masła.

Za swą produkcję wzięła w gotówce w 1926 r. 570,024 zł, w 1927 r. 1,599,115 zł a w r. 1928 — 2,868,420 zł czyli razem 5,037,509 zł.

A co, inaczej teraz spoglądasz na nasz „zapadły“, jak go niektórzy nazywają „kąk kraju“!

A musisz jeszcze sobie uświadomić, że maselko to szło przeważnie za granicę do Anglii, a raczej wprost do Londynu, za co Polska odbierała cenne i wartościowe funty szterlingi.

Gdyś ciekaw szczegółów o „Rotrze“ przybądź 20 czerwca 1929 r. na Pierwszą Wystawę Regionalną do Płocka, która trwać będzie dwa tygodnie, „Rotr“ bowiem na tej Wystawie opowie Ci i pokaże wiele ciekawych o sobie rzeczy i wskaże Ci drogę jak nawet w obecnych ciężkich warunkach można i samemu powiększyć dochody i Polsce przynieść niemałe korzyści.

Odkrycie „Czarnych Książaków“.

Na pierwszej Płockiej Wystawie Regionalnej jaka otwarta będzie dn. 20 czerwca 1929 r. i trwać ma 2 tygodnie nastąpi zupełnie niespodziewanie dla etnografii polskiej odkrycie, a mianowicie t. z. „Czarnych Książaków“. Znamy wszyscy „Książaków Łowickich“ (białych) nie wiemy zaś wcale, że obok nich już na terenie dawnego „Księstwa Płockiego“ czyli na obecnym Mazowszu Płockiem w okolicach Gąbina I sannik istnieją „Czarni

Książacy“ których stroje, sposób bycia, urządzenie i ozdabianie mieszkań są inne niż w b. Księstwie Łowickim, a tak bardzo nasze polskie.

„Chata Gąbińska“ zostanie wiernie odtworzona na Wystawie Regionalnej w Płocku. Ponadto będzie tam można nabyć na pamiątkę niektóre przedmioty wyrobu „Czarnych Książaków“.

To też nie omieszkajcie zwiedzić Pierwszą Wystawę Regionalną w Płocku.

Ważny od 15. V. 1929 r.

Rozkład jazdy kolejowej Toruń - Lipno - Sierpc.

Toruń-miasto—Lubicz-Lipno-Sierpc i z powrotem.

M	M		STACJE		M	M
2-4	2-4				2-4	2-4
4 ²⁸	16 ¹²	odj.	Toruń-miasto	prz.	7 ¹⁰	19 ³⁷
4 ⁴⁰	16 ⁴⁵	„	Toruń-Mokre	„	7 ⁰⁸	19 ²⁰
6 ⁰⁵	17 ⁴⁸	„	Lubicz-Tow.	„	5 ⁵⁰	18 ²⁰
6 ³²	18 ¹²	„	Lubicz-osob.	„	5 ³⁸	18 ⁰⁷
6 ⁵⁰	18 ³⁰	„	Dobrzejewice	„	5 ¹¹	17 ⁴⁰
7 ¹⁰	18 ⁵²	„	Kawęczyn	„	4 ⁵¹	17 ²⁰
7 ³²	19 ¹⁴	„	Zębowiec	„	4 ³²	17 ⁰¹
7 ⁵⁴	19 ⁴²	„	Czernikowo	„	4 ⁰⁹	16 ³⁸
8 ¹⁸	20 ⁰¹	„	Steklin	„	3 ⁴¹	16 ¹¹
8 ²⁹	20 ¹⁸	„	Wola	„	3 ²⁵	15 ⁵⁵
8 ⁵²	20 ⁴¹	„	Kikół	„	3 ⁰⁷	15 ³⁸
9 ¹³	21 ⁰²	„	Złotopole	„	2 ⁴¹	15 ¹¹
9 ²⁸	21 ¹²	prz.	Lipno-Płoc.	odj.	2 ³⁰	15 ⁰⁰
15 ¹⁰	1 ³⁰	odj.	Sierpc	prz.	1 ¹⁸	8 ⁰⁷
16 ⁰³	2 ²³	„	Skępe	„	0 ²⁷	7 ¹⁵
17 ⁰³	3 ²⁵	„	Gójsk	„	23 ²⁷	6 ¹⁷
17 ⁵⁷	4 ²¹	prz.	Toruń-miasto	odj.	22 ³⁰	5 ²⁰

Z kraju.

Pragnąc ułatwić zbyt polskich przetworów mlecznych zagranicą oraz ustalić wysoką markę gatunkową dla polskiego eksportu, rząd postanowił wybudować w Gdyni wielką chłodnię. Chłodnia powstanie kosztem 8 i pół miliona złotych, budowa będzie ukończona w roku bieżącym.

Bezczelny występ agitatorów w spółnicy.

Wykrycie tajnego klubu, gdzie napół nagie żydówki w towarzystwie, niestety, otumanionych młodzieńców-Polaków, odbijały ulotki komunistyczne. Wyznawcy trzeciej międzynarodówki wysłali swe przedstawicielki, oczywiście starozakonne, pod gimnazjum Lorentza przy ul. Brackiej. Oto, gdy uczniowie wychodzili, komunistki wręczały ulotkę. Policja aresztowała działaczki bolszewickie.

Aresztowania wśród piekarzy. W związku z uprawianym przez pracowników piekarskich terrorku i zarządzanym zamknięciem związku zawodowego piekarzy (Leszno 53), władze bezpieczeństwa aresztowały 12 osób.

Wykrycie gniazda komunistycznego w Warszawie na ul. Stawki. Związek robotników przemysłu skórnego był jedną z agend międzynarodki. Policja aresztowała 56 osób.

Nowy rządowy szyb naftowy. Minister Przemysłu i Handlu donosi, że dyrekcja kopalniana „Polminu“ dowierciła w dniu 25 bm. szyb „Henryk“ III. w Daszowie, głęb. 707 m. Produkcja powyższego szybu wynosi około 200 m³ na minutę, ciśnienie zaś 54 atm.

Wycieczka wiedeńska. Dnia 14 sierpnia wyjedzie z Wiednia wielka wycieczka przemysłowców, kupców i innych sfer gospodarczych pod kierownictwem „Handelsmuzeum“. Wycieczka zwiedzi wystawę w Poznaniu.

W Baranowiczach istnieje gimnazjum żydowskie. Obecnie wprowadzono do tej uczelni język polski jako wykładowy. Nie podobało się to uczniom, wobec czego jako wyraz protestu przeciw nauce w języku polskim rozpoczęli strajk.

Prastary gród piastowy Gniezno święciło dzień 30 maja bardzo uroczystie. Odbyły się w tym dniu dwie uroczystości: odsłonięcie pomnika króla Bolesława Chrobrego i wręczenie sztandaru 59-mu pułkowi piechoty. Odsłonięcia pomnika dokonał P. Prezydent Rzeczypospolitej.

Pochlebna opinia prasy angielskiej o PWK. Prasa angielska mimo wyborów w własnym kraju dużo miejsca poświęca Powszechnej Wystawie Krajowej. M. in. bardzo obszerną korespondencję z Warszawy poświęcił wystawie „The Times“, który wspólnie z „Evening News“ nazywa wystawę poznańską polskim Wembley. Prócz tego pochlebne wzmianki ukazały się w „Morning Post“, „Irish Independent“, „Evening Std.“ i w całej prasie prowincjonalnej.

4 dni wielkich rewij na terenach P. W. K.

W sobotę, dnia 1 czerwca, po zakończeniu wielkiego popisu tresury psów policyjnych na

arenie PWK. rozpoczął się 1-szy dzień wielkich rewij, na program którego złożył się oryginalny „pochód pieniądza“, w fantastycznych kostjumach, przy dźwiękach orkiestry. Piękny balet na wolnym powietrzu był przedmiotem podziwu licznie zgromadzonej publiczności, która z zapalem oklaskiwała wykonawców. W niedzielę, dnia 2 czerwca z powodu niepogody drugi dzień rewiji nie odbył się. Dalszy ciąg świetnego programu dn. 3, 4 i 5 czerwca.

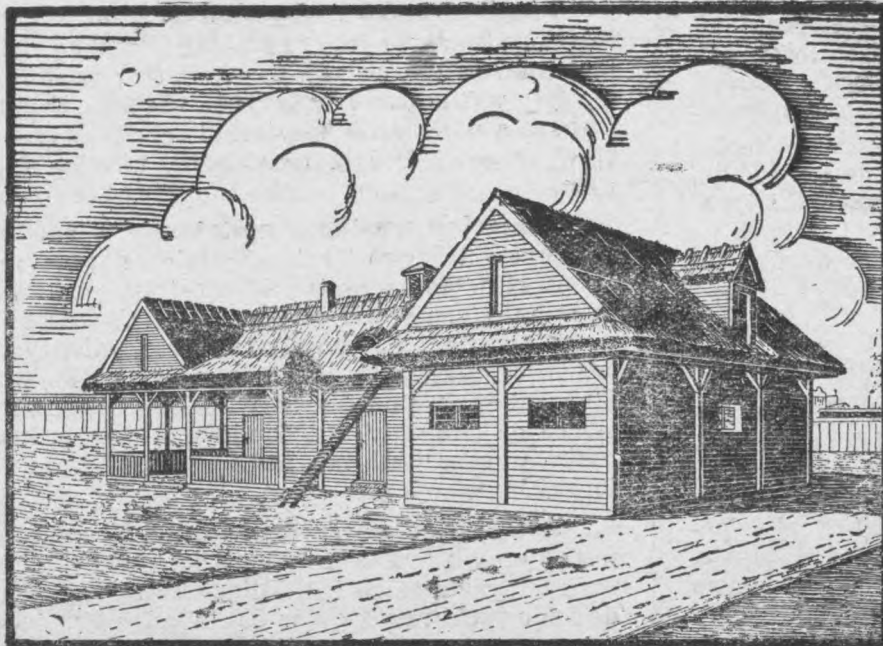
Ognie sztuczne na P. W. K. Dnia 30 maja o godz. 9 min. 30 wiecz. bezpośrednio po zakończeniu widowiska „Wesele na Kurpiach“ na arenie PWK. odbyło się drugie z kolei od czasu trwania PWK. puszczenie ogni sztucznych. Atrakcja ta o wyszukanych efektach trwała przeszło pół godziny i zgromadziła tysiące publiczności. Następne puszczenie ogni sztucznych odbędzie się w połowie czerwca.

Wielka loteria fantowa Powszechnej Wystawy Krajowej. Celem wzmożenia ogólnego zainteresowania wystawą, urządziła dyrekcja jej za zezwoleniem władz państwowych, wielką loterię fantową. Aby udostępnić najszerszym masom społeczeństwa uczestnictwo w próbie szczęścia, która tysiącom szczęśliwców za minimalny wydatek sownie się opłaci. Cenę losu ustalono na 3 złote.

Ciągnięcie wygranych nastąpi w 4 serjach i to w dniach 26 czerwca, 31 lipca, 28 sierpnia i 28 września 1929 r.

Losowanie dokona publicznie Gen. Dyrekcja Loterii Państwowej.

W każdej serji loteryjnej jest ponad 8000 wygranych, w tym wygrane w wartości 75 000 zł, 20 000 zł, 10 000 zł, 5000 zł, 2000 zł, kilka po 1000 zł, 500 zł oraz kilkaset po 100 zł. Nadmienić należy, że najmniejsza wygrana posiada wartość 10 zł.

Wzorowa obora z Terenów Zachodnich P. W. K.

P. W. K.

w oborze gospodarstwa hodowlanego doi się krowy za pomocą dojarek mechanicznych.

Krajoznawcze tury autobusowe po Wielkopolsce i Pomorzu.

organizowane przez Wlkp. Związek dla Popierania Turystyki.

Wiele osób, przybywających do Poznania na Powszechną Wystawę Krajową, po zwiedzeniu jej, pragnie zapoznać osobliwości i krajobraz Wielkopolski i Pomorza. Aby udostępnić każdemu miłą i wygodną przejażdżkę, Wielkopolski Związek dla Popierania Turystyki zorganizował szereg następujących wycieczkowych tur autobusowych:

Tura I. Poznań—Kórnik i z powrotem. W Kórniku zwiedzenie zamku i parku 1—1½ g. powrót do Poznania.

Ceny przejazdu: Autobusem I klasy 18,50 zł II kl. 11,50.

Tura II. Poznań—Gniezno i z powrotem. Po drodze od Kostrzyna zbieżenie z drogi na Pobiedziska przez Lednógórę—Latalice—Skrzetuszewo—Sławno. (Jezioro i wyspa Piastowska.) W Gnieźnie zwiedzenie katedry i skarbcza oraz kościoła św. Jana. Powrót do Poznania.

Cena przejazdu: Autobusem I klasy 26,50 zł, II kl. 21,— zł.

Tura III. Poznań — Gniezno (zwiedzenie katedry i skarbcza oraz kościoła św. Jana ½ godziny), Inowrocław (2 godziny obiad), Mątwy—Strzelno—Gniezno—Poznań.

Ceny przejazdu: Autobusem I klasy 54,60 zł, II kl. 46,00 zł.

Tura IV. Poznań—Gniezno (1 godz. zwiedzenie katedry i skarbcza oraz kościoła św. Jana) — Witkowo — Powidz (3 godz. odpoczynek, obiad, plaża) — Witkowo — Września (½ godz. zwiedzenie) — Poznań.

Ceny przejazdu: Autobusem I klasy 39,50 zł, II kl. 33,— zł.

Tura V. Poznań—Gniezno (¾ godz. zwiedzenie katedry i skarbcza) — Strzelno — Kruszwica (½ godz. odpoczynek) — Inowrocław (odpoczynek 1 godz. i II śniadanie) — Toruń (2 g. zwiedzenie miasta, obiad), lewym brzegiem Wisły do Bydgoszczy (zwiedzenie) — Wągrówiec (1 godz. podwieczerek) — Poznań.

Ceny przejazdu: Autobusem I klasy 74,50 zł, II kl. 60,50 zł.

Tura VI. 3 dniowa Poznań—Gdynia i z powrotem. Szczegóły: Owińska (¼ godz. zwiedzenie) — Wągrówiec (½ godz. zwiedzenie) — Gdynia — Nakło (¾ godz. II. śniadanie), Chojnice 2 godz. obiad, zbieżenie z drogi na Konarzynki (jezioro Karzykowskie) — przez Wielkie Chelmy do Kościerzyny (kolacja, nocleg).

II. dzień. Kościerzyna (śniadanie), Klukowa Huta — Kartuzy — Wejherowo (½ godz. Kalwarja) — Gdynia (II. śniadanie, wycieczka statkiem na Hel, powrót do Gdyni, obiad, zwiedzenie portu) — Gdańsk (kolacja — nocleg).

III. dzień. — Gdańsk (śniadanie) — Tczew — Pelplin (¾ godz. zwiedzenie), Gniew (¼ godz.), Nowe (II. śniadanie) — Świecie ¼ godz.) Bydgoszcz (1½ godz. obiad) — Inowrocław — Kruszwica — Strzelno — Gniezno (podwieczerek, zwiedzenie katedry) — Poznań.

Ceny przejazdu: Autobusem I klasy 214,— zł; autobusem II. kl. 167,— zł.

Tura VII. Poznań — Kórnik (zwiedzenie pałacu i parku 1½ godz.) — Lubin (3 godz. zwiedzenie opactwa Benedyktynów, obiad w klasztorze) — Racot (zwiedzenie parku i pałacu) — Kościan — Poznań.

Ceny przejazdu: Autobusem I klasy 36,50 zł; autobusem II. kl. 31,60 zł.

* * *

Objaśnienie: Najmniejsza ilość osób 15. — W każdym wozie wycieczce towarzyszy spe-

cyjny przewodnik znający języki. Podane ceny rozumieją się za przejazd z Poznania przez oznaczone miejsca, wszelkie opłaty ew. wstępów i zwiedzań, przy wycieczkach dłuższych zależnie od czasu wyjazdu z Poznania i powrotu do Poznania, 1 — 5-ciu razy dziennie pierwszorzędne wyżywienie oraz noclegi w hotelach miejscowych I. kl.

Stoisko „Kamieniołomów Małopolskich“
w dziale budownictwa na P. W. K.

Ze świata.

Niebieski ptak i falszerz tajnym wysłannikiem exkajzera.

Przed sądem w Kolonii rozpoczął się sensacyjny proces Hartunga, który podając się za nieślubnego syna żony exkajzera Herminy, popełnił cały szereg oszustw i wymuszeń.

Oskarżony pozostawał w bliskich stosunkach z dworem b. cesarza i spełniał szereg poufnych misyj politycznych z jego polecenia. Ostatnio Hartung był łącznikiem między dworem w Doorn, a szeregiem polityków w Niemczech, jak Hugenbergiem, hr. Westarpem i Schulenbergiem.

Przewód sądowy wykazał autentyczność listów od szeregu wysokich osobistości w Doorn, które dołączono do akt procesu celem stwierdzenia zeznań oskarżonego.

Proces potrwa kilka dni.

* * *

B. król Amanulach jedzie do Rzymu, wojska jego doszczętnie rozbite.

* * *

Parodja sprawiedliwości Berlina za zabicie jednego Polaka i zranienie drugiego — pół roku więzienia.

* * *

O wizycie min. Zaleskiego w Budapeszcie Wiedeński „Neue Freie Presse“ donosi z kół poinformowanych z Budapesztu: w konferencjach między Bethlenem i min. Valeo, a min. Zaleskim odgrywała niewątpliwie ważną rolę sprawa utworzenia frontu przyjaźielskiego od Rzymu przez Budapeszt do Warszawy. Węgierska polityka dążyła w ciągu ostatnich dziesięciu lat do zbliżenia włosko-węgiersko-polskiego.

* * *

Kowno.

Szybkie stracenie oskarżonego o udział w zamachu na Waldemarasa, Wasiliusa wywołało w Kownie przygniatające wrażenie.

* * *

Z Kowna donoszą, że rozpoczął się tam w sądzie wojskowym proces przeciwko 14-tu studentom Uniwersytetu Kowieńskiego, którzy aresztowani byli w związku z zamachem na premiera Waldemarasa. W Kownie panuje wzmagające się wzburzenie, tak, że rząd uznał za konieczne proklamować stan oblężenia.

* * *

Z okazji zawinięcia do portu w Lizbonie polskiego statku szkolnego „Iskra“, tutejszy konsul polski p. Tonzet wydał obiad, w którym wzięli udział oficerowie „Iskry“ i szereg wybitnych osobistości. Przy deserze konsul wniósł toast za pomyślność Polski.

* * *

Z Afganistanu donoszą, iż emir bucharski stanął na czele przeciwsowieckiego powstania w Turkiestanie.

* * *

Rewizja w konsulacie Sowietów w Charbinie odbyła się wśród dramatycznych okoliczności. Około 100 policjantów chińskich zniemacka otoczyło gmach konsulatu sowieckiego i wtargnęło do jego wnętrza, rozbijając zamki.

Oprócz dokumentów policja znalazła w konsulacie arsenał broni i palarnię opium.

Aresztowano generalnego konsula rosyjskiego i 70 osób, w tem 45 bolszewików rosyjskich.

Plakieta, przeznaczona na nagrodę dla zwycięzcy w zawodach sportowych im. P. W. K.

◊ HUMOR I SATYRA ◊

— Czem będziesz się zajmowała, moja ma-
ła, gdy będziesz taką jak mamusia?
— Och, ja nigdy nie będę taką! Będę upra-
wiała sporty i przestrzegała diety!

Myśliwy.

— Patrz mężulku tu wisi karteczka
12,50!??
— Tak... o tej godzinie zabiłem go.

Ⓚ DZIAŁ URZĘDOWY Ⓚ

Poz. 96.

OGŁOSZENIE.

Niniejszem podaję do wiadomości, że w **środe dnia 19 czerwca r. b. o godzinie 12-tej w po-
łudnie** odbędzie się posiedzenie Sejmiku na sali posiedzeń Rady Miejskiej m. Lipna z następującym porządkiem dziennym:

1. Protokół z dnia 1 marca 1929 r.
2. Preliminarz budżetu Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego na 1929/30 — zatwierdzenie przez p. Wojewodę.
3. Międzykomunalny Związek Elektryfikacyjny — zatwierdzenie statutu.
4. Bank Gospodarstwa Krajowego — o zakup udziału.
5. Pożyczka ze Skarbu Państwa na budowę szkół.
6. Gimnazjum Państwowe w Lipnie — ustalenie wysokości subwencji przyznanej przez Sejmik w 1920 r.
7. Wybory uzupełniające:
 - a) do Rady Szkolnej,
 - b) do Komisji Drogowej.

Jednocześnie zaznaczam, że w razie potrzeby podany wyżej porządek dzienny zostanie uzupełniony w dniu posiedzenia.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta:

(—) Krzyżanowski.

Poz. 97.

Urząd Wojewódzki Warszawski
Dyrekcja Robót Publicznych.
Nr. RPP-0-7.

Dnia 14. maja 1929 r.

Do Pana Starosty powiatowego w Lipnie.
Podstawowe pomiary kraju.

Min. Robót Publ. zgdnie ze swemi rekysryp-
tami z dnia 30. kwietnia L. II/883/29 i 2. maja r. b.
L. II-899/29 wykonywać będzie w bieżącym roku
prace triangulacyjne i niwelacyjne dla podstawo-
wych pomiarów kraju na obszarze tamt. powiatu.
Dyrekcja Robót Publicznych poleca zawiado-
mić o tem urzędy gminne i organa Policji Pań-
stwowej dla ułatwienia przez te organa zarządzo-
nych do wykonania prac, z powołaniem się na
rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Dz. U.
R. P. Nr. 100 z dnia 3. listopada 1927 r. poz. 863
w sprawie ochrony znaków triangulacyjnych i po-
miarowych.

Personel Ministerstwa, który w bieżącym roku
przystąpi do tych prac, zaopatrzone jest w urzęd-
owe zaświadczenia osobiste.

(—) Inż. K. Iwanicki,
Kierownik Oddziału Budowlanego.

Starosta Powiatowy w Lipnie.
L. IV. rol. 16.

Lipno, dnia 23. maja 1929 r.

Do
Magistratów, Urzędów gminnych i Posterunków
Policji P. powiatu Lipnowskiego
do wiadomości i okazywania pomocy.

Starosta:
(—) Krzyżanowski.

Poz. 98.

OKÓLNIK**Dyrekcji poczt i telegrafów w Warszawie.**

W sprawie uruchomienia nowego kursu w szkole technicznej telegraficzno-telefonicznej przy Dyrekcji poczt i telegrafów.

Podaje się do wiadomości, iż z **dniem 1 października r. b.** rozpoczyna się nowy kurs w szkole technicznej telegraficzno-telefonicznej przy tut. Dyrekcji. Warunki przyjmowania na ten kurs są następujące:

Kandydaci winni mieć odbytą służbę wojskową jednak nieprzekroczoną 30 lat życia. Również mogą być przyjmowani kandydaci, którzy służyli w wojsku jeszcze nie odbyli i będą mieli ukończonych 18 lat na 1 października r. b., przyczem najstarszy wiek winien nie przekraczać 19 lat i 8 miesięcy na 1 października 1929 r.

Wykształcenie wymagane jest 6 klasowe szkoły średniej; pierwszeństwo mają kandydaci z przygotowaniem technicznym. Przed wstąpieniem do szkoły kandydaci winni odbyć 2-3 miesięczną praktykę przy budowie i remoncie linii telegraficzno-telefonicznych, jako zwykli robotnicy z płacą 2/3 dniówki robotnika niewykwalifikowanego.

Po odbyciu praktyki, kandydaci, niezależnie od posiadanych świadectw szkolnych, poddawani są konkursowemu egzaminowi z matematyki (arytmetyki, geometrii i algebry) z zakresu 6 klas gimnazjalnych. Od wyniku tego egzaminu oraz ogólnej oceny zachowania się i wykazanych zdolności podczas praktyki, uzależnia się przyjęcie kandydata do Szkoły Technicznej, kurs której trwa 2 lata z przerwą w czasie letnich miesięcy.

Słuchacze, którzy wykazują zadawalniające postępy w nauce, otrzymują wynagrodzenie według XII. st. słu. urzędników państwowych. Nauka na kursie bezpłatna. Przy szkole jest bursa, z której może korzystać ograniczona ilość kandydatów z prowincji, najbardziej potrzebujących mieszkania. Podczas zdawania konkursowego egzaminu, szkoła nie daje ani mieszkania, ani noclegu, przybyłym na egzamin, ani też nie zwraca kosztów podróży.

Po ukończeniu kursu i złożeniu z dodatnim wynikiem egzaminu, słuchacze otrzymują stanowiska urzędników technicznych XI. st. słu. państwowego telegrafu i telefonu, a później w zależności od zdolności i sumienności w pełnieniu obowiązków służbowych stopniowo awansują.

Kandydaci na ten kurs winni w czerwcu lub lipcu 1929 złożyć podanie do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie, Wydział Telegraficzno-Telefoniczny, z dołączeniem świadectwa szkolnego w orginalie, metryki urodzenia, świadectwa moralności, wystawionego przez Województwo, poświadczenia obywatelstwa polskiego, wystawionego przez Starostwo powiatowe, świadectwa o stanie zdrowia, wystawionego przez lekarza powiatowego i dowodu wojskowego.

Poz. 99.

Starosta Powiatowy w Lipnie.
L. IV. wod. 7/17.

OGŁOSZENIE.

W myśl 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r. Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936

w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Min. Rob. Publ. z dnia 18. III. 1928 r. Dz. U. Nr. 62, poz. 574 Starostwo podaje do publicznej wiadomości, że Wilhelm Dobslaff z Bobrownik wniósł podanie o udzielenie po myśli ust. 3 p. art. 252 powołanej ustawy o stwierdzenie istnienia i rozmiarów prawa używania wody dla młyna w Bobrownikach.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznym, wyjaśniającym sposób wykonania budowli i urządzeń są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Lipnie od dnia ogłoszenia do dnia 18. VI. 1929 r. oraz w Urzędzie Gminnym w Bobrownikach, dokąd też wolno wnosić podania lub protokółarne oświadczenia przeciwko stwierdzeniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 19. czerwca 1929 r. o godzinie 11-tej rano. Punkt zborny Komisji w Bobrownikach.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw stwierdzeniu powyższych spraw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem ub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Starostwo ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby uleże ograniczeniom użytkowania zamierzone przez petentów, nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Lipno, dnia 29. maja 1929 r.

Starosta:
w z. (—) Kawczyński.

Poz. 100.

Starosta Powiatowy w Lipnie.
L. IV. wod. 7/16.

OGŁOSZENIE.

W myśl ust. 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r. Dz. U. Nr. 102, poz. 936 w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Min. Rob. Publ. z dnia 13. III. 1928 r. Dz. U. Nr. 62, poz. 574 Starostwo podaje do publicznej wiadomości, że spadkobiercy Władysława Zielińskiego wnieśli prośbę o udzielenie im po myśli ust. 1 p. 4 art. 45 powołanej ustawy wodno-prawnego pozwolenia celem udzielenia koncesji na założenie stawów rybnych przez spiętrzenie rzeczki Mień.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznym, wyjaśniającym sposób wykonania budowli i urządzeń są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Lipnie od dnia ogłoszenia do 11. VI. 1929 r. oraz w Urzędzie Gminnym w Skępem, dokąd też wolno wnosić podania lub

protokólarne oświadczenia przeciwko nadaniu powyższego prawa jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wnieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia Komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 12. czerwca r. b. o godzinie 11.

Punkt zborny Komisji w Żuchowie.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw nadaniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Starostwo ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkownika wody, przez które mogłoby uleść ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez petentów, nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno prawnego.

Lipno, dnia 28. maja 1929 r.

Starosta:

w z. (—) Kawczyński.

Poz. 101.

Związek Straży Pożarnych
Okręgu Lipnowskiego
Nr. 202.

Lipno, dnia 6 czerwca 1929 r.

Do Sztabów i Zarządów Ochotniczych
Straży Pożarnych
Okręgu Lipnowskiego.

Z inicjatywy Pana Starosty jednocześnie członka Zarządu Związku Straży Pożarnych Okręgu Lipnowskiego, druha Wacława Krzyżanowskiego w miesiącu czerwcu odbędzie się na terenie powiatu sześć społecznych zjazdów rejonowych, w których wezmą udział organizacje społeczne i samorządowe, leżące na terenie poszczególnych rejonów, a więc: Kółka rolnicze, Straże pożarne, sołtysi, członkowie Rad Gminnych, Dozory szkolne, nauczycielstwo itp.

Celem tych zjazdów będzie ożywienie wsi polskiej w kierunku intensywniejszej pracy społecznej i omówienie niektórych aktualnych problemów z różnych dziedzin życia publicznego.

Na zjazdach zostanie wygłoszonych szereg referatów z dziedzin pożarnictwa, oświaty, gospodarstwa i t. p.

Zjazdy odbędą się w poniżej podanych terminach i miejscowościach:

Dnia 11 czerwca w sali Domu Ludowego w Dobrzyniu n/W. dla m. Dobrzynia, gm. Chalin, Tłuchowo i Czarne.

Dnia 18 czerwca w sali Domu Ludowego w Lipnie dla m. Lipna, gminy Jastrzębie, gminy Kłokock i gminy Kikół.

Dnia 21 czerwca w remizie strażackiej w Czernikowie dla gminy Czernikowo i Osówka.

Dnia 23 czerwca na posesji Cukrowni Chełmica dla gmin Szpetal, Oleszno i Bobrowniki.

Dnia 25 czerwca w Mazowszu w remizie strażackiej dla gmin Mazowsze, Nowogród i Dobrzejewice.

Dnia 27 czerwca w sali Domu Ludowego w Skępem dla gmin Skępe i Ligowo.

Początek zjazdu o godzinie 16 (4-tej po pol.).

Na mocy uchwały Zarządu Związku Straży Pożarnych Okręgu Lipnowskiego z dnia 23 maja r. b. proszę Sztaby i Zarządy, aby wszystkie Straże Pożarne wzięły udział w rejonowych zjazdach społecznych w mundurach, a tam, gdzie są orkiestry, z orkiestrami.

Wobec tego, że do organizatorów zjazdu należą również członkowie Zarządu Okręgu Lipnowskiego i w zjazdach tych wezmą udział, Straże Pożarne obowiązują złożyć raportu służbowe i ewent. defilady Straży

O ile chodzi o organizację Straży Pożarnych, to Komendantem tych Straży na terenie rejonu wyznaczam Komendanta Straży tej miejscowości, w której zjazd się odbywa, temu więc Komendantowi na zjeździe rejonowym winny się podporządkować wszystkie Straże, które przybędą na zjazd.

W przeświadczeniu, że apel ten znajdzie należyty oddźwięk we wszystkich Strażach, przesyłam Strażom

strażackie pozdrowienie — Czołem!

Prezes: w z. Kawczyński.

Sekretarz: Gumiński.

® OGŁOSZENIA ®

Ogłoszenie.

Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Lipnie podaje do wiadomości, że w myśl art. 62 Ustawy z dnia 19 5 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. Ust. nr. 44 p. 272/20) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 3 1926 r. w sprawie przepisów wyborczych dla Kas Chorych (Dz. Ust. nr. 44 p. 273/26) dnia 26 maja 1929 r. odbyły się wybory delegatów do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Lipnie.

W grupie ubezpieczonych wybrani zostali:

a) Z listy nr. 2: „Polskiej Partii Socjalistycznej i Związków Zawodowych Robotniczych“

Delegaci:

1. Babik Franciszek, urzędnik, Lipno,
2. Wilmański Józef, szewc, Lipno,
3. Kozarski Władysław, tokarz, Chełmica,
4. Trzcińska Feliksa, urzędniczka, Lipno,
5. Dominiak Wacław, robotnik, Lipno,
6. Insadowski Antoni, szewc, Lipno,
7. Waśkiewicz Władysław, stolarz, Lipno,
8. Falkowski Izidor, szewc, Lipno,
9. Kalinowski Józef, robotnik, Lipno,
10. Nadrowski Karol, szewc, Lipno,
11. Pytelewski Władysław, robotnik, Lipno,
12. Papke Edward, robotnik, Lipno,
13. Wenderlich Jan, szewc, Lipno,
14. Wyszkowski Bolesław, gotowacz, Chełmica,

15. Kuberski Jan, szewc, Lipno,
16. Orłowski Stanisław, robotnik, Lipno,
17. Sobiecki Szymon, szewc, Lipno,
18. Wenderlich Władysław, dozorca, Lipno.

Zastępcy:

1. Swiderski Marjan, szewc, Lipno,
2. Człapiński Marjan, dozorca, Lipno,
3. Grzędzicki Stanisław, szewc, Lipno,
4. Miłkowski Antoni, stróż nocny, Lipno,
5. Makowski Jan, robotnik, Lipno,
6. Zalewski Józef, dozorca, Lipno,
7. Krajewski Wincenty, szewc, Lipno,
8. Lewandowski Bolesław, robotnik, Lipno,
9. Iwański Czesław, szewc, Lipno,
10. Błaszkiwicz Stanisław, stróż nocny, Lipno,
11. Han Leon, robotnik, Maliszewo,
12. Wolski Stefan, piekarz, Lipno,
13. Kruszewski Feliks, robotnik, Lipno,
14. Kowalski Andrzej, szewc, Lipno,
15. Lelewski Stanisław, majster dyfuz., Chełmica,
16. Sikorski Stanisław, ślusarz, Lipno,
17. Ramza Antoni, robotnik, Chełmica,
18. Jetter Jan, malarz, Chełmica.

- b) Z listy nr. 3: „Ogólnego Żydowskiego Związku Robotniczego Bund“.

Delegat:

1. Szladower Mechel, krawiec Lipno,

Zastępca:

1. Szyndling Schmul, krawiec, Lipno.

- c) Z listy nr. 4: „Społeczno-Gospodarczego Zjednoczenia“.

Delegaci:

1. Budka Feliks, felczer, Lipno,
2. Adamkowski Marjan, buchalter, Lipno.

Zastępcy:

1. Wysocki Tomasz, prowizor, Lipno,
2. Michajłow Aleksander, urzędnik, Lipno.

- d) Z listy nr. 5: „Koła Zjednoczenia Stanu Średniego w Lipnie“.

Delegaci:

1. Uzarowicz Zygmunt, burmistrz, Lipno,
2. Wiśniewski Teofil, urzędnik, Dobrzyń n./W.,
3. Chrabąszczewski Antoni, szewc, Lipno,
4. Małkiewicz Józef, pisarz gminny, Skępe,
5. Nowaliński Tadeusz, robotnik, Dobrzyń n./W.
6. Idzikowski Jan, Apol., insp. samorz., Lipno,
7. Wróblewski Józef, pisarz gminny, Kikół,
8. Wróblewski Józef, magazynier, Dobrzyń n./W.
9. Koszański, Bronisław, buchalter, Chełmica.

Zastępcy:

1. Podlejska Franciszek, drogomistrz, Lipno,
2. Latowska Władysława, urzędniczka, Lipno,
3. Pilaciński Ludwik, dróżnik, Lipno,
4. Wiśniewski Stanisław, mechanik, Dobrzyń n./W.
5. Nalejski Waclaw, ślusarz, Chełmica,
6. Biernakiewicz Antoni, buchalter, Skępe-Wólka,
7. Jurkiewicz Romuald, kierown Spółdz., Lipno,
8. Kalinowski Franciszek, mechanik, Skępe,
9. Kozarski Józef, buchalter, Chełmica.

- W grupie pracodawców wybrani zostali:
a) Z listy nr. 1: „Pracodawców Żydów“.

Delegaci:

1. Majeran Eljasz, kapitalista, Lipno,
2. Benet Mendel, kupiec, Lipno,
3. Ferszt Pinkus, wł. kantoru, Lipno,

Zastępcy:

1. Ruda Lajb, kupiec, Lipno,
2. Dąb Berek, kupiec, Lipno,
3. Kociołek Majer, kupiec, Lipno.

- b) Z listy nr. 2: „Grupy Bezpartyjnych Demokratycznych Pracodawców Żydowskich“.

Delegat:

1. Barański Moszek, krawiec, Lipno.

Zastępca:

1. Kirsztajn Jojne, kamasznik, Lipno.

- c) Z listy nr. 3: „Społeczno-Gospodarczego Zjednoczenia“.

Delegaci:

1. Kalkstein Mieczysław, wł. skl apt., Lipn
2. Sobiecki Antoni, wł. nieruchomości, Lipno,
3. Witecki Cezarjusz, piekarz, Lipno.

Zastępcy:

1. Brązert Kazimierz, kupiec, Lipno,
2. Ciunkiewicz Tadeusz, dyr. Banku, Lipno,
3. Borkowski Marcin, dyr. Spół. Rol.

- d) Z listy nr. 5: „Koła Zjednoczenia Stanu Średniego w Lipnie“.

Delegaci:

1. Zieliński Lucjan, ślusarz, Lipno,
2. Wiśniewski Bronisław, wł. młyna, Dobrzyń n./W.,
3. Winnicki Zygmunt, urzędnik, Lipno,
4. Wejchert Stanisław, szewc, Lipno,
5. Wodzyński Kazimierz, wł. nieruchom Skępe,
6. Bielicki Franciszek, szewc, Dobrzyń n./W.,
7. Keller Kazimierz, adwokat, Lipno,
8. Ciszewski Zenon, rzeźnik, Lipno,

Zastępcy:

1. Napiorkowski Mieczysław, kupiec, Dobrzyń n./W.†
2. Wysocki Władysław, kupiec, Lipno,
3. Górecki Waclaw, stolarz, Lipno,
4. Głowacki Wiktor, szewc, Lipno,
5. Mync Waclaw, szewc, Kikół,
6. Nowicki Władysław, kier. internatu, Wymyślin,
7. Kaszubska Anna, krawcowa, Lipno,
8. Jankowski Jan, rymarz, Lipno.

W przeciągu 2 tygodni od dnia ogłoszenia wyniku wyborów, wyborcy mają prawo wnieść na ręce Zarządu Kasy do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń w Warszawie protest przeciw ważności wyborów. Protest winien być podpisany przynajmniej przez 30 wyborców i zawierać wszelkie dowody na zarzuty w proteście wymienione.

Wniesienie protestu nie wstrzymuje objęcia urzędowania przez Radę Kasy.

Lipno, dnia 31 maja 1929 r.

Dyrektor: (–) **K. Bochenek.**

Przewodnicz. Zarządu: (–) **A. Szostek.**

L. Dz. 717/29.

Stanisław Wtulich

z Maliszewa gminy Bobrowniki, rocznik 1905, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Włocławek w 1928 r. 1 A87

Antoni Dobrzyński

z Józefowa gm. Dobrzejewice rocz. 1891, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez Kom. Kontrolną w Lipnie. 2 A84

Masło deserowe

na eksport wszystkie ilości zakupuje po cenach najwyższych. Firma „**MONOPOL**“ B. Templin Toruń, Mostowa 10 lub Firma „**MONOPOL**“ B. Templin Gdańsk, Heilige Geistgasse 8.